

[Petra Petersen.]

ligheder. Jeg ved ikke, om de nye pladser vil dække behovet, men mit spørgsmål drejer sig i første omgang om de børn, der blev anbragt i arrest. Jeg må af ministerens svar forstå, at man ikke oftere vil anbringe børn på Sundholm, ikke oftere vil anbringe børn, ligegyldigt om de har været i konflikt med politiet eller hvad, i arrest rundt omkring i landet. Mit spørgsmål gælder ikke bare københavnske forhold, men hele landet. Hvis jeg må forstå ministerens svar sådan, har jeg vel grund til at takke ministeren. Jeg takker altså ministeren og tager hans svar som udtryk for, at man ikke oftere vil anbringe børn i arrester.

Socialministeren (Bomholt): Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vi endnu i nogen tid må regne med et voksende pres på børne- og ungdomsforsorgens institutioner. Der arbejdes derfor med planer om fremskaffelse af yderligere pladser. Jeg regner med meget snart at have forslag om sådanne yderligere pladser, men set på længere sigt er det mit mål ikke at nøjes med nødløsninger, men at søge støtte i de indstillinger, jeg har modtaget fra børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn, og at finde frem til indretning af hjem, der er i stand til at give denne kategori af unge den bedst mulige behandling.

Inden alt for længe skulle Stutgården samt hjemmet i Skåde Bakker være færdig. Jeg kan nævne, at med hensyn til oprettelse af nye behandlingshjem tilstræber vi at oprette et behandlingshjem ved Lillerød til 20 børn — udgiften er anslået til 1 351 000 kr., hvoraf Ville Heises mindelegat vil kunne afholde 751 000 kr.; endvidere tænker vi på at oprette et behandlingshjem i Viborg med støtte af Jens Holsts legat samt at udbygge Udby pighjem og omdanne Himmelbjerggården til et behandlingshjem for børn, der har behov for en fuldkommen tilrettelagt pædagogisk-psykologisk gruppebehandling. Endelig påtænkes det at nedlægge Himmelev børnehjem og i stedet flytte det til Kobbeldgårdsskolen ved Jægerspris, som Jægerspris' stiftelse har stillet til rådighed for dette formål tillige med en betydelig kapital. Som det vil ses,

arbejdes der altså med en lang række positive planer.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om særlig indkomstskat m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 6000, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1561).

Der var stillet 5 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 6000, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1581).

Der var stillet 8 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Fuglsang, Lynnerup Nielsen og Petra Petersen:*

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 4 i udvalgets
tillægsbetænkning.

I den ved ændringsforslag nr. 4 i udvalgets tillægsbetænkning foreslåede affattelse af lovforslagets § 17 ændres i stk. 1 „44 pct.“ til: „60 pct.“.

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 6001, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1581).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Hans R. Knudsen: Der foreligger til lovforslaget om særlig indkomstskat 5 ændringsforslag, som den højtærede finansminister har stillet, siden forslaget var til anden behandling. Af disse har de 4 ændringsforslag kun redaktionel betydning, medens det femte vedrører investeringsforeninger. Der vil efter lovforslaget opstå et problem vedrørende beskatning hos medlemmer af investeringsforeninger, når disse indvinder fortjeneste ved, at foreningen sælger de aktier, som den forvalter. Ændringsforslaget giver finansministeren adgang til at fastsætte særlige regler for opgørelsen af den indkomst, som hidrører fra salg af sådanne værdipapirer, og vi kan derfor anbefale samtlige fem ændringsforslag til vedtagelse. Jeg går ud fra, at også mindretallet kan tiltræde eller i hvert fald ikke vil modsætte sig gennemførelsen af disse ændringsforslag, selv om det ikke vil stemme for selve lovforslaget.

Til forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. er der stillet 8 ændringsforslag; herom vil jeg henvise til den udførlige redegørelse i tillægsbetænkningen. Der er enighed om disse ændringsforslag bortset fra ændringsforslag nr. 4, hvortil der af et mindretal er stillet et underændringsforslag under nr. 5. Disse ændringsforslag omhandler fradraget ved selskabernes indkomstberegning. Det er dette fradrag, som har givet anledning til den største divergens mellem udvalgets flertal, regeringspartiernes medlemmer, og mindretallet, venstres og det konservative folkepartis medlemmer. I det oprindelig fremsatte lovforslag var fradraget sat til 5 000 kr., men ved anden behandling blev det ændret til et udbyttefradrag, der skulle udgøre halvdelen af det udbetalte udbytte, dog højst 2½ pct. af den indbetalte aktiekapital. Denne ændring var i høj grad en imødekommenhed over for oppositionen, men det har altså ikke været tilstrække-

ligt. Nu foreslår den højtærede finansminister yderligere, at fradraget sættes i forhold til den skattepligtige indkomst i stedet for til udbyttet; det forekommer også mere rimeligt. Ganske vist betød den fradragsbestemmelse, vi vedtog ved anden behandling, en imødekommenhed over for oppositionens påstand om, at der fandt dobbeltbeskatning sted, når man først beskattede udbyttet hos aktieselskabet og senere hos aktionærerne; men vi kan sikkert være enige om, at det er mere rimeligt at sætte fradraget til halvdelen af overskuddet fremfor af udbyttet, så vi ikke gennem loven animerer til udbetaling af udbytte i de selskaber, som normalt ikke udbetaler udbytte; det er, tror jeg, tiltrådt af alle.

Derimod har oppositionen ønsket, at fradraget på 2½ pct. forhøjes til 5 pct., altså halvdelen af den skattepligtige indkomst, dog højst 5 pct. af aktiekapitalen. Dette underændringsforslag må vi bestemt afvise. Hvis det blev gennemført, ville konsekvensen være, at den samlede beskatning af aktieselskaber blev nedsat med et ret betydeligt beløb, eller at man for at få en udligning måtte forhøje beskatningsprocenten, hvilket oppositionen jo ikke har stillet forslag om og vist heller ikke har tænkt sig at foreslå. Jeg skal være den første til at beklage, at vi ikke har kunnet forhandle os til enighed om ændringsforslag nr. 4. Vi har forsøgt at komme oppositionen så vidt i møde, som vi har fundet det forsvarligt, også ud over de 2½ pct., der nu bliver resultatet, men der har efter min mening ikke været noget særligt ønske om forlig hos oppositionen. Jeg må derfor anbefale, at underændringsforslag nr. 5 forkastes, og at de øvrige ændringsforslag vedtages.

Til forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen er der kun stillet et enkelt ændringsforslag af redaktionel karakter, som jeg kan anbefale.

Paabøl: De 5 ændringsforslag i tillægsbetænkningen til lov om særlig indkomstskat m. v. har vi intet særligt at indvende imod fra mit partis side. Vi vil imidlertid, da vi agter at stemme imod lovforslaget som helhed, foretrække at undlade at stemme om disse ændringsforslag.

[Paahol.]

Til forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. er der stillet 8 ændringsforslag, og her er vi enige i ændringsforslagene nr. 1-3 og 6-8. Derimod kan vi ikke medvirke til ændringsforslag nr. 4, hvortil vi har stillet et særligt underændringsforslag.

Jeg kan straks sige, at vi er enige i, at man går over til at operere med halvdelen af overskuddet i stedet for med halvdelen af udbyttet. Det kan være rigtigt, at man ikke skal animere selskaberne til at ændre deres udbyttepolitik og foretage større udlodninger, og derfor anser vi det for en forbedring, at man går over til at fradrage halvdelen af overskuddet, hvilket jo også betyder en noget større lettelse for aktieselskaberne.

Imidlertid mener vi ikke, at det er tilstrækkeligt med højst at fradrage 2,5 pct. af den indbetalte aktiekapital, og vort underændringsforslag går derfor ud på, at man skal kunne fradrage halvdelen af overskuddet inden for 5 pct. af den indbetalte aktiekapital. Fordelen ved vort forslag ville være, at det giver de selskaber, der arbejder med egenkapital, en fordel i forhold til dem, der arbejder med lånt kapital. Det styrker selskabernes interesse i at udvide deres aktiekapital for på denne måde at konsolidere sig i stedet for at arbejde med lånekapital; renten af en lånt kapital vil jo kunne fradrages under alle forhold, medens flertalspartiernes ændringsforslag nr. 4 medfører, at kun 2,5 pct. af den indbetalte aktiekapital kan fradrages. Man vil altså ved dette ændringsforslag få interesse i fortsat at arbejde med lånt kapital.

Hvis man vedtager vort underændringsforslag om de 5 pct. af den indbetalte aktiekapital, vil det betyde en blødere overgang til reglerne i den nye lov. Vel anser vi reglerne i den nye lov om proportionalbeskatning for en fordel på længere sigt, men de giver jo i hvert fald i overgangstiden en meget betydelig omkalfatring af beskatningen af aktieselskaberne, og navnlig vil det betyde en skærpelse for de aktieselskaber, der arbejder med en stor egenkapital og en forholdsvis beskedne indtægt i forhold til denne egenkapital — og det gælder vel en stor del af vore

bankaktieselskaber, som i henhold til reglerne i bankloven er nødt til at have en stor egenkapital.

Hvis man vedtager vort underændringsforslag, vil det formentlig betyde et provenutab på omkring 40 mill. kr., altså en skattelettelse på dette beløb, og det finder vi ganske ubetænkeligt. Vi har her i landet ca. 12 000 aktieselskaber, som har en indtægt på omkring 1 300 mill. kr. om året. Groft taget betales godt en tredjedel af denne indtægt i skat, en tredjedel udloddes i udbytte, og omkring en tredjedel opspareres i selskaberne. Der finder altså i aktieselskaberne en meget betydelig opsparing sted, og uanset hvad man i øvrigt måtte mene om skattelettelser, skulle det ud fra ethvert synspunkt være ganske ubetænkeligt at give skattelettelse på dette punkt.

Jeg må altså anbefale vort underændringsforslag til vedtagelse.

Det stillede ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen er vi enige i, og vi kan medvirke til vedtagelsen af det.

Fanger: Det ord, vi i udvalgmøderne oftest har mødt, er ordet provenu. De højtærede finansministre har udtalt: vi vil ikke have noget provenutab ved gennemførelsen af aktieselskabsbeskatningen, og det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen har gang på gang sagt: vi vil ikke have noget provenutab. Selv for det ærede medlem hr. Niels Andersen er skattnedsættelse for aktieselskaber en vederstyggelighed.

Hvordan ser det da ud med disse skatter? De samlede skatter er ca. 440 mill. kr., og heraf udgør kommuneskatten 50 mill. kr., de ordinære indkomstskatter til staten 110 mill. kr., udbytte- og restrate 160 mill. kr. og forhøjelser ca. 120 mill. kr. Det vil sige, at de ordinære kommune- og statskatter kun udgør en tredjedel af de samlede skatter, og først indførelsen af udbytte- og restrate sidst i 30erne

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at forhandlingen kun drejer sig om ændringsforslagene.

Fanger: Ja, det gør den og forhøjelsen i 50erne har ført aktieselskabs-

[Fanger.]

beskatningen op på sit nuværende høje niveau.

Ved første behandling blev der udtalt ønske om, at man søgte at få en aktieselskabsbeskatning, der gav aktieselskaber konkurrenceevne, navnlig nu ved vor indtræden i de syv, og det er det, vi fra oppositionens side hele tiden har stilet imod. I stedet for at blive ved med at tale om provenuet burde man have talt om, at vi skulle se at indrette en aktieselskabsbeskatning, som var rationel, og som kunne fremme produktionen og investeringen her i landet.

Vi har jo været vidne til, at regeringen har gennemført en nedsættelse af de personlige skatter med 250 mill. kr., og så gentager jeg

Formanden: Jeg henstiller, at det ærede medlem holder sig til en omtale af selve ændringsforslagene. Der bliver lejlighed til almindelige bemærkninger senere hen.

Fanger: Med hensyn til ændringsforslagene er hovedpunktet det, som jeg sådan set har berørt i mit hidtidige indlæg, at vi vil foreslå, at der bliver et fradrag på 5 pct. af aktiekapitalen, før aktieselskabsskatten bliver beregnet. Det vil kunne løse alle de vanskelige problemer, vi har stået over for i udvalget. Vi har jo mellem anden og tredje behandling fået en henvendelse fra Investor og fra anden side om, hvilke vanskeligheder der vil opstå, hvis loven bliver gennemført, sådan som flertallet ønsker det, og vi har hørt om de vanskeligheder, holding- og investeringsselskaberne vil komme i. Dette ville have været klaret nogenlunde med det 5 pct.s fradrag, der nu bliver undtagelsen.

Af de ændringsforslag der er stillet, kan vi tiltræde det, der gør Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk skattefrit på lige fod med kreditforeningerne. Men i stedet for at løse problemet for dette selskab alene havde vi gerne villet have det 5 pct.s fradrag, der ville have klaret alle problemerne.

Vi er tilfredse med, at flertallet er gået bort fra, at der skal betales mindst 5 pct. i udbytte, for at fradrag kan ske. Vi har i øjeblikket en skattelettelse for henlæg-

gelse til reserver, og skatten af restrate er også lavere end af udbytterate. Det ville dog være mærkeligt, om man nu skulle præmiere udbytteudbetaling, så dette forslag har vor sympati, men det indgår jo i flertallets forslag om kun at give 2½ pct.s fradrag. Hvis flertallets ændringsforslag vedtages, må vi stemme imod hele lovforslaget. Også kommunisternes ændringsforslag om at ændre procenten fra 44 til 60 må vi stemme imod.

Med hensyn til kapitalvindingsskatten har vi gentaget gang på gang, at det er en lov, vi på det skarpeste må protestere imod. Ændringsforslagene vil vi undlade at stemme om, og vi vil stemme imod lovforslaget som helhed.

Ændringsforslagene til kommuneskatte-lovsforslaget kan vi tiltræde.

Baunsgaard: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale at stemme for de af den højtærede finansminister stillede ændringsforslag, ligesom jeg skal anbefale at stemme for det af den højtærede indenrigsminister stillede ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Om de enkelte ændringsforslag føler jeg trang til, ikke mindst på baggrund af, hvad det ærede medlem hr. Paabøl og til dels også det ærede medlem hr. Fanger sagde vedrørende flertallets og ministerens forslag om 2½ pct. fradraget i den skattepligtige indkomst, at gøre opmærksom på, at forholdet ikke er slet så enkelt, som det ærede medlem hr. Paabøl gør det op: at der heri skulle ligge en stramning af betingelserne for aktieselskaber. Den hidtidige 5 pct. regel gjaldt nemlig kun for den egentlige aktieselskabsskat og ikke for skat til kommunen af restrate og udbytterate. Derfor svarer de 2½ pct. nogenlunde til det gennemsnit, man havde, ja, det ligger vel endog i overkanten, og der vil derfor blive tale om en mindre provenutillbagegang.

Jeg er tilfreds med, at ændringsforslaget går ud på, at fradraget nu bliver 2½ pct. af den skattepligtige indkomst — fremfor at dette fradrag skulle sættes i forhold til udbyttet — fordi der deri ligger et vist incitament til konsolidering; eller man skulle måske udtrykke det sådan: at hvis man

[Bausgaard.]

sætter fradraget i forhold til udbyttet, kunne der deri ligge et for stærkt incitament til at interessere sig for stærkt for udbytteudbetaling.

Endelig føler jeg også trang til at udtale glæde over den højtærede ministers ændringsforslag, som ved en bemyndigelse til ministeren åbner mulighed for, at der kan bevilges Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk skattefritagelse. Jeg finder dette særdeles værdifuldt og anser det for at være i tråd med det gode forsæt, man havde, da man gennemførte loven om finansieringsinstitutter.

Jeg kan derfor med glæde anbefale disse såvel som de andre af ministeren stillede ændringsforslag, medens jeg må anbefale at stemme imod mindretallets underændringsforslag og det uden for tillægsbetænkningen af den kommunistiske gruppe stillede ændringsforslag.

Niels Andersen: Jeg kan på retsforbundets vegne anbefale at stemme for de af finansministeren foreslåede ændringer vedrørende forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. og for det af indenrigsministeren stillede ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Det, der særlig har optaget sindene, har været spørgsmålet om den procent af aktiekapitalen, man skal kunne fradrage. Regeringspartierne er standset ved 2½ pct., hvilket i realiteten nogenlunde svarer til det fradrag, vi har i dag. Det er ikke rigtigt — som det ærede medlem hr. Fanger sagde — at jeg var imod skattenedsættelse, at det var en vederstyggelighed for mig. Det, der har været ledetråden for mig i dette spørgsmål, har ganske enkelt været at tilvejebringe en så ensartet beskatning af den frie købmand og af aktieselskaber som overhovedet muligt, og det er det, man opnår gennem det foreliggende forslag.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale de pågældende ændringsforslag.

Alfred Jensen: Af de 5 ændringsforslag til forslag til lov om særlig indkomstskat m. v., der foreligger i tillægsbetænkningen, er det kun ændringsforslag nr. 5, der påkalder nogen interesse. Jeg er ikke i stand til at afgøre rækkevidden af dette ændringsforslag. Hvis man læser det meget velvilligt, synes det slet ikke at være et nødvendigt forslag, så synes man, der ligger så lidt heri, at der praktisk talt ikke er grundlag for en lovgivning. Hvis der i ændringsforslaget ligger det, som man kan frygte, at de, der i fællesskab udnytter muligheden for at spekulere i aktier, skal fritages for skat eller delvis fritages for skat af fortjenesten ved salg af aktier, må jeg sige, at så er vi ikke begejstrede for det, så er vi modstandere af det. Vi erkender, at som ændringsforslaget foreligger i tillægsbetænkningen, er det meget lidt overskueligt; der bør mere forklaring til end den, vi har fået.

Hvad angår lovforslaget om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. og de dertil stillede ændringsforslag, er der særlig 3 ændringsforslag, som har interesse, nemlig ændringsforslagene nr. 1, 4 og 5; fælles for disse ændringsforslag er jo det, at de egentlig alle sammen peger i retning af en svækkelse af lovforslaget, som det forelå efter anden behandling. Ændringsforslag nr. 1 til § 3 hjemler finansministeren ret til at fritage finansieringsinstitutter for skattebetalingen under visse omstændigheder. Det forekommer os ikke at være rimeligt; alene den omstændighed, at ministeren i udvalget har afgivet en erklæring om, hvordan han vil benytte denne bemyndigelse, viser jo, hvor spinkelt grundlaget egentlig er, og jeg kan godt sige, at vi kan ikke gå ind for dette ændringsforslag, men vil stemme imod det.

Det næste ændringsforslag, som jeg skal omtale, er ændringsforslag nr. 4 til § 17. Dette ændringsforslag byder jo på 3 ændringer i forhold til affattelsen af § 17 ved anden behandling. For det første ændres „udbyttefradrag“ til „indkomstfradrag“.

[Alfred Jensen.]

Dernæst får man mulighed for at tage opskreven aktiekapital i betragtning ved indkomstfradragets beregning. For det tredje kan holdingselskaber fritages for beskatning, for så vidt de ejer 25 pct. af kapitalen i det firma, det drejer sig om. Det, der her foreslås, er jo en meget stærk forringelse af lovforslaget. Jeg hæftede mig også ved, at det ærede medlem hr. Baunsgaard erkendte, at alene ved reglen om indkomstfradraget på 2½ pct. skete der i forhold til den nugældende regel et provenutab. Ja, det er klart; når man gennemfører foranstaltninger af denne art, må der også blive tale om et større provenutab. Når man nu går fra udbyttefradrag over til indkomstfradrag, bortfalder jo det, som var den egentlige motivering ved anden behandling; at der blev tale om dobbeltbeskatning; så er der ikke noget som helst grundlag herfor.

I øvrigt vil jeg gerne om dobbeltbeskatning sige, at det forekommer mig urimeligt, at man kun taler om denne, når det drejer sig om aktieselskaber o. lign.; der sker jo også dobbeltbeskatning andre steder. Alle de, der bruger deres penge til varer, der er behæftet med forbrugsafgifter og told, er også ude for dobbeltbeskatning, og det er praktisk talt alle medborgere. De medborgere, der bor til leje, må jo betale ejendomsskatter, uden at de på nogen måde kan fradrage beløbet, så også her er der tale om dobbeltbeskatning. Det spørgsmål drog vi frem ved behandlingen af lovforslaget om ejendomsskatter, men da var der ikke nogen, der råbte op om, at dobbeltbeskatning måtte undgås. Det har man altså gjort ved lovforslaget om aktieselskabsbeskatning og gjort det med held. Men når man nu her åbent går over til at bruge indkomstfradrag, så falder motiveringen bort.

I øvrigt forekommer det mig, at der overhovedet ikke er nogen som helst motivering for dette såkaldte indkomstfradrag. Der var vel i det oprindelige lovforslag, hvor man havde et fradrag på 5 000 kr., en motivering, idet man sagde, at der skulle være en vis progression; men når man nu forlader for det første reglen om 5 000 kr.s fradrag, dernæst går fra udbyttefradraget over til indkomstfradrag, er der

ikke nogen som helst begrundelse for opretholdelse af fradrag, så burde man udskrive skatten på den samlede fortjeneste.

Det vil altså sige, at vi ikke synes om denne del af ændringsforslaget, men er modstandere deraf. Det samme gælder den anden del af ændringsforslaget, at 2½ pct. af aktiekapitalen kan beregnes som fradrag. Endelig vil jeg gerne sige med hensyn til holdingselskaberne, at det forekommer mig urimeligt, at man har taget dem med, således at de kan fritages for skat. Jeg kan ikke se, der er nogen begrundelse herfor i det, der fremføres i tillægsbetænkningen; for den omstændighed, at man udsmykker den udbygning, der her finder sted, med national farve, ændrer jo ikke noget ved det reelle indhold. Det, der her er tale om, er jo, at der oprettes selskaber for at spekulere i andre selskaber og for at kunne komme til at dirigere dem. Og det vil altså i og for sig sige, at man også herigennem fremmer skabelsen af store monopoler, der jo, hvad alle ved, har en alt for stor indflydelse i samfundet til skade for befolkningen og samfundet i almindelighed og til gavn alene for dem, der sidder og troner på toppen af disse selskaber.

Vi kan derfor ikke gå ind for ændringsforslag nr. 4, men må gå imod det. Vi gør det, fordi aktieselskaberne efter vor opfattelse har begunstigelser nok. De nyder godt af de skattefrie afskrivninger; de nyder godt af de skattefrie henlæggelser, investeringsfonds o. s. v., og de har også en særdeles stor fordel ved det særlige pristal, som blev gennemført for en del år siden, hvorved arbejdere og tjenestemænd berøvedes en portion dyrtidstillæg. Dertil kommer den omstændighed, at det er så som så med sikkerheden for, at de indtægtsopgørelser, der foretages af aktieselskaber, er så gode og så holdbare, som de burde være. Under alle omstændigheder ved vi, at der er en slem forskel på nøjagtigheden af opgørelsen af arbejder-, tjenestemand- og funktionærlønninger og så den temmelig store usikkerhed, der er for forretningsdrivendes og aktieselskabers vedkommende. Endelig er de indtægter, der her er tale om, i allerhøjeste grad arbejdsfri indtægter, og der er så sandelig ingen grund til at kæle mere for aktieselskaberne, end man har gjort.

[Alfred Jensen.]

Ud fra disse betragtninger går vi ikke alene imod ændringsforslag nr. 4, men også mod underændringsforslag nr. 5.

Vi har den opfattelse, at den foreslåede skatteprocent på 44 er for lav. Det var den i det oprindelige lovforslag, og det forekommer os, at forholdet ikke er blevet bedre efter de ændringer, der er foretaget i lovforslaget ved anden behandling, og dem, som nu vil blive gennemført her ved tredje behandling. Vi mener, at når disse ændringer foretages, burde man også have rørt ved skatteprocenten. Vi finder det helt urimeligt, at Danmark skal have en skatteprocent for selskaber, der er den laveste i en lang række lande, og som, således som det er fremhævet i fremsættelsestalen, er betydeligt lavere end selskabsbeskatningen i Sverige og Norge. Den tidligere finansminister har oplyst, at hvis man så bort fra skattefradraget, havde Danmark en selskabsbeskatning på 36 pct., medens Sverige har 47 pct. og Norge en noget varierende skat, fra 53 til 61 pct. Det siger sig selv, at det ville være rimeligt, om vi placerede os på siden af Norge og Sverige. Det kan være vanskeligt at afgøre, hvor selve procenten skal placeres, men der er ikke nogen rimelighed i, at vi ligger så langt under Norge og Sverige, og derfor har vi her til tredje behandling stillet underændringsforslag om at forhøje procenten 44 til 60. Den synes derved at komme på højde med procenten i Norge, men når man tager i betragtning, at halvdelen jo er skattefri, kommer vi til et andet resultat; vi kommer til en aktieselskabsbeskatning, når man ser bort fra skattefradraget, på 47-48 pct., altså det, der opkræves i Sverige. Vi vil mene, at det er mere rimeligt at placere beskatningen af aktieselskaber dér, og derfor har vi stillet dette underændringsforslag. Jeg skal villigt indrømme, at vi ikke herved mener, at så har vi taget så meget, som man på nogen måde kan tage; vi mener blot, at satsen på 44 pct. er for lav, og at vi reelt bør placere os mindst på samme stude, som Sverige befinder sig på.

De øvrige ændringsforslag til lovforslaget om aktieselskabsbeskatningen finder jeg som sagt ikke anledning til at gøre bemærkninger til. Det samme gælder ændringsforslaget til lovforslaget om personlig skat

til kommunen. Jeg skal derfor kort anbefale det af den kommunistiske gruppe stillede underændringsforslag til det førstnævnte lovforslag til vedtagelse.

Aksel Larsen: Jeg ved ikke, om der er nogen her i salen, der er blevet klog af tillægsbetænkningen over forslag til lov om særlig indkomstskat eller blevet klog af de bemærkninger, der er blevet sagt om samme betænkning og de deri indeholdte ændringsforslag af de hidtidige ordførere. Jeg er ikke blevet det. Der står nemlig, at man har drøftet, hvorledes den foreslåede beskatning af fortjeneste ved aktiesalg o. s. v. vil virke for medlemmer af foreninger, der har til formål at anbringe medlemmernes indskud i aktier og andre værdipapirer, de såkaldte investeringsforeninger, og så står der:

„Finansministeren har over for udvalget lovet at ville medvirke til at gennemføre en praktisk ordning Ændringsforslag nr. 5 tilsigter at gøre det muligt at indføre en sådan ordning.“

Hvad er det for en ordning? Ingen af ordførerne har det behaget at fortælle, hvad man mener med det. Der står ikke et ord i betænkningen om, hvad det er for en særlig ordning, det drejer sig om. Jeg ved ikke, om vi kan gøre os håb om, at den højtærede minister giver os oplysning om, hvad det er for en praktisk ordning, han tænker på at indføre i medfør af ændringsforslag nr. 5. Men hvis jeg ikke får en forklaring på, hvad det er for en ordning, og en forklaring, som vi har chance for at begribe her under debatten — for det er temmelig indviklede sager, vi forhandler om — kan jeg ikke stemme for ændringsforslag nr. 5.

Ellers har jeg ikke nogen bemærkninger til tillægsbetænkningen og ændringsforslagene til forslag til lov om særlig indkomstskat, men derimod har jeg lidt at sige vedrørende tillægsbetænkning og ændringsforslagene angående indkomstbeskatningen af aktieselskaber.

Der er i hvert fald en del af ændringsforslagene, som jeg ikke synes så forfærdelig godt om, og først og fremmest må jeg sige, at jeg føler mig meget stødt over, at man vil ændre ordet og begrebet „udbyttefradrag“ til „indkomstfradrag“. Det bliver jo en ganske anselig skattelettelse i forhold til det oprindelige forslag, mange af aktieselskaberne

[Aksel Larsen.]

får, når man regner ikke med udbytte, men med indkomst. Jeg har ganske vist hørt det ærede medlem hr. Hans R. Knudsens begrundelse: at man ikke kan risikere, at aktieselskaber, der ellers ikke vil udbetale udbytte, animeres til at udbetale udbytte for på den måde at få skattelettelse, men jeg er ikke i stand til at tage et sådant argument alvorligt. Jeg finder, at regeringspartierne allerede havde strakt sig længere, end de burde, ved indførelsen af et udbyttefradrag på højst 2½ pct. af aktiekapitalen, men nu vil man gå endnu længere og gøre det til et fradrag i aktieselskabets indkomst. Det ændringsforslag kan jeg derfor ikke stemme for, hvorimod jeg må stemme for det underændringsforslag, der er stillet uden for tillægsbetænkningen, om at forhøje beskatningsprocenten fra 44 til 60.

Det hedder i ændringsforslag nr. 4, stk. 5, at når særlige omstændigheder taler derfor, kan finansministeren helt eller delvis eftergive skat, der er påalignet de såkaldte holdingselskaber. Jeg har ved lovforslagets anden behandling sagt min mening om disse holdingselskaber, om datterselskaber og kinesiske æskesystemer i aktieselskaber, og jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde, men henvise til mine udtalelser ved den lejlighed. Jeg kan i hvert tilfælde heller ikke stemme for denne nye bestemmelse, men det vil følge af, at jeg stemmer imod ændringsforslag nr. 4.

At jeg vil stemme imod mindretallets underændringsforslag nr. 5, er givet.

Jeg må, da der savnes en forklaring såvel i tillægsbetænkningen som i de hidtidige ordførertaler, spørge om, hvad meningen er med ændringsforslag nr. 6 til § 35. Hvis jeg ser på de procenttal, der opereres med, og sammenligner dem med de procenttal, der står i lovforslaget som vedtaget ved anden behandling, får jeg det indtryk, at det er en væsentlig skattelettelse, der her bevilges.

For skatteåret 1962-63 må indkomstskatten for aktieselskaber ikke overstige det beløb, der fremkommer ved, at skatten beregnes efter følgende regler, nemlig 12 pct. af den del af den skattepligtige indkomst, der ikke overstiger 5 pct. af den indbetalte aktiekapital eller andelskapital, og 48 pct. af resten af indkomsten. Det

er en forringelse i forhold til det, vi vedtog ved anden behandling, hvor det sidste procenttal var 52.

For skatteåret 1963-64 blev det ved anden behandling fastslået, at den første sats skulle være 20 pct., den sidste 52 pct. Nu nedsættes de til henholdsvis 15 pct. og 48 pct. Der er en tilsvarende nedsættelse for skatteåret 1964-65, idet 28 pct. er nedsat til 18 pct., og 52 pct. til 48 pct.

Det afsnit i § 35, således som den ser ud efter afstemningen ved anden behandling, der vedrørte skatteåret 1965-66, hvor man opererede med procentsatser på 36 og 52, skal fuldstændig falde bort.

Jeg har ikke fået nogen forklaring på, hvorfor det skal ske, i hvert tilfælde ikke nogen for mig forståelig forklaring, og hvis jeg ikke får en sådan, der kan anskueliggøre for mig, at dette er rimeligt, ser jeg mig nødsaget til at stemme imod ændringsforslag nr. 6.

Jeg har ingen bemærkninger til lovforslaget om personlig skat til kommunen.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Der foretoges først afstemning over de til forslag til lov om særlig indkomstskat m. v. stillede ændringsforslag.

Ændringsforslagene nr. 1-4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
vedtoges med 82 stemmer mod 1; 51 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Man foretog derpå afstemning over de til forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 1 i tillægsbetænkningen
vedtoges med 130 stemmer mod 5.

Ændringsforslagene nr. 2 og 3 i tillægsbetænkningen
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 6450)

forkastedes med 133 stemmer mod 6.

Underændringsforslag nr. 5 i tillægsbetænkningen

forkastedes med 84 stemmer mod 55.

Ændringsforslag nr. 4 i tillægsbetænkningen

vedtoges med 78 stemmer mod 61.

Ændringsforslag nr. 6 i tillægsbetænkningen

vedtoges med 132 stemmer mod 6.

Ændringsforslagene nr. 7 og 8 i tillægsbetænkningen

vedtoges uden afstemning.

Man foretog endelig afstemning over det til forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen stillede ændringsforslag.

Ændringsforslaget

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagene som helhed sættes derefter til forhandling.

Hans R. Knudsen: Jeg finder ikke anledning til nu ved tredje behandling af disse 3 lovforslag at genopfriske debatten om forslagene, men vil henvise til de udtalelser, jeg fremsatte dels ved første behandling, dels og særlig ved anden behandling den 25. maj.

Beskatningen er under lovforslagenes behandling blevet mildnet. Det gælder særlig lovforslaget om særlig indkomstskat — det er jo en betydelig mildere beskatning, der er tale om nu, end i det oprindelige lovforslag, særlig på grund af nedsættelsen af procenten fra 30 til 20. På trods heraf har oppositionen pure afvist at medvirke ved lovforslagets gennemførelse, og det kan jeg kun beklage, da oppositionen må være vidende om, at de ændringer, der gennemføres i aktieselskabsbeskatningen, naturligt må kræve en lov som den, vi gennemfører her.

Jeg har indtil i dag i hvert fald gået med den sikre overbevisning, at når det drejede sig om selve aktieselskabsbeskatningen, burde lovforslaget, særlig efter ændringsforslagenes vedtagelse, kunne samle hele tinget, ikke mindst af den grund, at vi gentagne gange har set, hvordan de mennesker, som må arbejde under denne beskatning, har fremhævet, at netop denne nye form for beskatning med visse faste procenter og et helt nyt princip er noget, som man i høj grad kunne være tilfreds med. Jeg beklager, at oppositionen antagelig heller ikke vil stemme for dette forslag. Jeg anbefaler, at samtlige 3 lovforslag vedtages nu.

Paabøl: Lovforslaget om en særlig indkomstskat vil vi stemme imod. Vi kan ikke medvirke til gennemførelse af en lovgivning af denne art.

Jeg påviste ved anden behandling, at der er tale om en skat på pengeforringelsen. Af en embedsmandsbetænkning, som jeg nævnte, fremgår det, at mens prisniveauet steg til det dobbelte i årene fra 1935 til 1953, steg aktiekurserne kun med 23 pct. Det dokumenterer jo mere end noget andet, at der her er tale om en beskatning af pengeforringelsen, idet de aktiekursstigninger, som man kan konstatere på længere sigt, ikke opvejer forringelsen i pengenes værdi, således at den, der har sine penge anbragt i aktier, ikke opnår en værdifast pengeanbringelse. Hvis man vedtager dette lovforslag, vil det betyde en forringelse af den jævne mands muligheder for at foretage en delvis værdisikring af sin opsparing, og det vil betyde en forringelse af de bestræbelser, der fra mange sider udfoldes for at interessere bredere kredse for anbringelse af midler i aktier, så også på dette punkt er denne lovgivning meget skadelig. Dette lovforslag vil vi altså stemme imod.

Vi vil ligeledes stemme imod lovforslaget om aktieselskabsbeskatning. Denne lovgivning har visse berøringsflader med lovgivningen om kapitalvindingsskat, og vi kan derfor ikke medvirke til dens gennemførelse. Jeg kan således nævne § 17, stk. 2, hvorefter friaktier kun henregnes til aktiekapitalen, såfremt de er tildelt selskabets aktionærer før den 1. januar 1962. Når vi så klart og tydeligt, som det er os muligt,

[Paabøl.]

har tilkendegivet vor afsky for den særlige indkomstskat, vil vi ikke ved at medvirke til en lovgivning — der, omend kun på et periferisk punkt, kuldlyser bestemmelserne om denne skat — bidrage til at skabe nogen misforståelse med hensyn til vor stilling på dette punkt. Vi kan derfor heller ikke medvirke til en vedtagelse af lovforslaget om aktieselskabsbeskatning.

Lovforslaget om ændringer i kommuneskatteloven kan vi stemme for.

Fanger: De ændringsforslag, som nu er vedtaget med flertallets stemmer, vil betyde, at aktieselskaber med en jævn indtægt i forhold til aktiekapitalen vil få en skatteforøgelse, og det vil gælde alle selskaber, hvis skattepligtige indkomst er under 30 pct. af aktiekapitalen. De selskaber, der tjener mere, vil få en skattelettelse. Men med den begrundelse, at de mange selskaber, som har en jævn indtægt, vil få en skatteforhøjelse, og kun selskaber med ekstra stor indtægt vil få en skattelettelse, vil vi stemme imod dette lovforslag. Vi havde håbet på at kunne afbøde de værste skavanker ved lovforslaget ved at få gennemført et 5 pct.s fradrag, men da det ikke er lykkedes at opnå flertal herfor, må vi stemme imod lovforslaget.

Med hensyn til lovforslaget om en kapitalvindingsskat på aktier kan vi ikke medvirke til en gennemførelse heraf. Vi vil vende os imod det på det skarpeste. Det er et led i flertallets ønske om en kapitalvindingsskat på alt muligt. Det undrer os blot, at man ikke har taget obligationer med, men det kommer måske senere. Med opkrævning af en sådan skat foretages der i realiteten en konfiskation af en del af den realkapital, der var anbragt i den solgte aktie, således at den, der sælger en aktie, der er steget i værdi, efter salget ikke mere kan erhverve et tilsvarende aktiv. Det vil også skabe mindre interesse for at anbringe opsparing i aktier, når man ved, at en eventuel stigning, som man håber kan modarbejde inflationen, bliver beskattet.

Endvidere vil man kunne opleve, at en skatteyder, som f. eks. får udstedt en friaktie, der efter nogle års forløb står i en skattekurs på 300, i mange år vil blive for-

muebeskattet af en kurs på 300, medens han, hvis han sælger aktierne, kun får lov til selv at beholde 240 af de 300 kr.

Men da regeringspartiernes medlemmer i udvalget har udtalt, at med kapitalvindingsskattens indførelse er enhver begrundelse for formuebeskatning bortfaldet, må jeg måske til slut udtale min glæde over, at her er et område, hvor vi i hvert fald kan blive enige.

Ændringerne i kommuneskatteloven vil vi stemme for.

Baunsgaard: Også jeg har kun ganske få bemærkninger at gøre her ved den afsluttende behandling af lovgivningen om aktieselskabsbeskatning.

Med hensyn til et enkelt område vil jeg, selv om jeg ikke formoder der er nogen tvivl, bede den højtærede minister bekræfte, at min opfattelse er rigtig; det drejer sig om finansministerens udtalelse ved anden behandling om, at ministeren har til hensigt at benytte den da stedfundne udvidede dispensationsbestemmelse — den fandtes i ændringsforslag nr. 4 — til at give skattefritagelse bl. a. til de puljeordninger, som er etableret af visse erhvervsorganisationer med henblik på fremme af eksporten af landbrugsvarer. Jeg vil bede ministeren bekræfte, at udtalelsen skal forstås således, at ordet „puljeordninger“ også dækker den opsparing af driftsindtægt, som landbrugets eksportudvalg foretager med det formål at gennemføre prisudjævninger over for leverandørerne. Personlig har jeg hele tiden haft den opfattelse, at ordet dækkede det, men på givnen foranledning beder jeg den højtærede minister udtale sig om dette spørgsmål.

I øvrigt vil jeg udtale min glæde over, at vi nu er nået til vejs ende med det store lovforslag om beskatning af aktieselskaber. Jeg tror, at vi hermed har fået bødet på et savn om en overskuelig lovgivning på dette område. Der er tale om en længe savnet rationalisering af vor aktieselskabsbeskatning, en rationalisering og forenkling, som jeg føler mig overbevist om at alle erhverv vil få stor gavn af, og som alle, der under en eller anden form har berøring med eller er berørt af beskatning af aktieselskaber, sikkert vil blive overmåde tilfredse med.

[Bausgaard.]

Oppositionen, forstår jeg nu, vil ikke stemme for lovforslaget om beskatning af aktieselskaber. Man kan spørge hvorfor. Efter de taler, som det ærede medlem hr. Fanger og det ærede medlem hr. Paabøl nu har holdt, formoder jeg, at det vil være overflødigt; man får ikke noget forståeligt svar på, hvorfor de ikke vil være med. Men all right, det er en lovgivning af så stor betydning for erhvervslivet og overhovedet for alle, der bliver berørt af den, at jeg med glæde vil være med til at gennemføre den og i og for sig intet har at indvende imod, at regeringspartierne kommer til at stå alene med ansvaret for den, omend det er mig komplet uforståeligt, hvilke bevæggrunde oppositionen egentlig har til ikke at ville deltage, selv om denne lovgivning, så vidt jeg har forstået de fleste af udtalelserne, også fra oppositionens synspunkt må opfattes som et fremskridt.

Niels Andersen: Det forekommer også mig, at man i sin iver for at reformere en detalje i lovforslaget om aktieselskabsbeskatningen helt glemmer den store rationalisering, som lovforslaget betyder. Der er ingen tvivl om, at erhvervslivet som helhed med forventning har set hen til en sådan rationalisering. Det, at man har haft 4 forskellige skatteformer i den gældende aktieselskabsbeskatning, har været urationelt, og det har virket helt urimeligt. Det har bl. a. bevirket, at de forskellige selskaber, alt efter den udbyttepolitik, de har ført, har været meget forskelligt stillet i skattemæssig henseende. Det kommer man nu væk fra, idet der indføres en ensartet beskatning med 44 pct.

Det er naturligvis rigtigt, når det ærede medlem hr. Fanger siger, at nogle aktieselskaber vil få en skatteforøgelse, men jeg må dertil sige, at andre vil få en skattnedsættelse. Hvis lovforslaget gennemføres, vil statens provenu jo blive nogenlunde det samme som hidtil eller en lille smule lavere, og det vil være ensbetydende med, at nogle går op i skat og nogle går ned; men de selskaber, der får en skatteforhøjelse, er jo dem, der gennem en lang, lang årrække har været begunstiget, netop fordi de har haft aktieselskabsformen under den hidtil gældende lovgivning; de har måske ikke

været nødt til at udbetale udbytte, fordi der f. eks. har været tale om et familieaktieselskab; derigennem har de undgået 2 af de skatteformer, som findes i den bestående aktieselskabsskattelov. Jeg synes ikke, at det er rimeligt at stræbe efter at opretholde den ulighed, der har været gældende på dette område.

Jeg er tilfreds med, at vi nu gennemfører en ny form for indkomstbeskatning af aktieselskaber.

Med hensyn til lovforslaget om særlig indkomstskat, ifølge hvilket der skal betales 30 pct. af to tredjedele af den indkomst, man erhverver ved salg af aktier, siger det ærede medlem hr. Paabøl, at man hermed hindrer en værdifast pengeanbringelse. Men jeg må måske spørge det ærede medlem: hvorfor skal de, der anbringer penge i aktier, have en fordel fremfor dem, der anbringer penge f. eks. i sparekasser og banker? Dette er jo i virkeligheden lige så samfundsnyttigt som at anbringe penge i aktier. De penge, man anbringer i sparekasser og banker, udlånes igen til samfundsnyttige formål, der er lige så nyttige som de formål, aktieselskaberne varetager. Jeg kan ikke med min bedste vilje se, at den fortjeneste, man erhverver sig ved salg af aktier, ikke bør beskattes i hvert fald nogenlunde på linje med den fortjeneste, man erhverver ved en arbejdsindsats.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslagernes gennemførelse her ved tredje behandling.

Alfred Jensen: Jeg skal på den kommunistiske gruppes vegne anbefale at stemme for lovforslaget om en særlig indkomstskat. Vi havde helst set, at det var blevet vedtaget i en skarpere form, end tilfældet nu bliver. Det var jo et mildt udtryk, den ærede ordfører for den socialdemokratiske gruppe, det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, brugte, da han sagde, at lovforslaget bliver vedtaget i mildnet form; vi kan lige så godt sige, at det vedtages i stærkt afsvækket form. Ikke desto mindre vil vi altså stemme for lovforslaget, idet det dog betyder, at der lægges en skattebyrde på personer, som kan bære den, og det må jo være det afgørende.

Hvad lovforslaget om indkomstbeskat-

[Alfred Jensen.]

ning af aktieselskaber angår, skal vi erkende, at en forenkling er nødvendig, og at forslaget også betyder en sådan forenkling. Men det rummer jo store mangler. Efter vor opfattelse burde man have afskaffet skattefradragets retten og også alle de andre snurrepiberier, der findes i lovforslaget. I virkeligheden drejer det sig jo om arbejdsfrie indtægter, indtægter, som burde belægges med betydelig større skatter. Der er givet udtryk for, at den ændring i lovgivningen, vi nu foretager, vil betyde et lidt mindre provenu for staten; det sker endda på et tidspunkt, hvor der var al mulig grund til at forøge statens provenu, hvis der da skal være tale om en rimelig fordeling af skattebyrden. Men hertil kommer, at de lettelser, lovforslaget indeholder, kommer de største selskaber til gode, og her må man stadig ikke se bort fra, at det drejer sig om arbejdsfrie indtægter, og at de store aktieselskaber vrider sig, hver gang de skal give deres arbejdere et beskedent løntillæg, og optræder på en sådan måde, at arbejderne må gå ud og strejke.

Det siger sig selv, at under disse omstændigheder kan vi ikke være tilfredse med et lovforslag som det foreliggende. Vi ønsker en skærpet beskatning af aktieselskaber, det har vi givet udtryk for i vore taler og i vort ændringsforslag, og vi ønsker også at give udtryk for det her ved afstemningen; vi vil stemme imod lovforslaget, fordi vi ønsker at nå frem til en kraftigere beskatning af aktieselskaberne, og i konsekvens heraf agter vi heller ikke at stemme for forslaget om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

Aksel Larsen: Jeg finder, at såvel lovforslaget om særlig indkomstskat som lovforslaget om indkomstbeskatning af aktieselskaber er blevet forringet under deres gang gennem tinget, de var bedre både ved fremsættelsen og efter anden behandling, end de er nu, hvor der skal foretages endelig afstemning. Jeg finder endvidere, at det havde været rimeligt, om jeg havde fået svar på de beskedne spørgsmål, jeg stillede til den højtærede finansminister under debatten om ændringsforslagene. Jeg vil ikke bestride muligheden af, at det er mig, der er tåbelig og ikke kan fatte tingene,

men jeg har i hvert fald ikke fået den af mig efterlyste forklaring på, hvorfor man har stillet disse ændringsforslag. Jeg synes ikke, det er en manér, hverken fra udvalgets eller fra den højtærede ministers side, at man ikke engang vil give tinget en redegørelse for, hvad de ændringsforslag betyder, man anbefaler til vedtagelse.

Ikke desto mindre, selv om alene denne optræden burde være tilstrækkeligt til, at jeg sagde, at jeg ikke kan stemme for lovforslagene, må jeg dog stemme for lovforslaget om en særlig indkomstskat, af den simple grund, at det er begyndelsen til en kapitalvindingsskat, og jeg er af den opfattelse, at vi trænger til at få gennemført kapitalvindingsskat her i landet. Derfor vil jeg stemme for dette lovforslag, selv om det som sagt er adskilligt ringere nu end ved fremsættelsen.

Jeg kan derimod ikke stemme for lovforslaget om indkomstbeskatning af aktieselskaber. Jeg finder, at den forringelse, der har fundet sted til tredje behandling, er af en sådan art, at jeg må afholde mig fra at stemme.

Poul Møller: Jeg tager ordet, ikke for at gøre nogle bemærkninger af politisk karakter, for dem har mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Fanger, gjort, og de dækker helt den opfattelse, jeg også har.

Jeg tager ordet, fordi jeg for tiden er ordfører i en sag, der vedrører den samme lovgivning, nemlig lovforslaget om særlig indkomstskat i forbindelse med salg af fast ejendom, og de bemærkninger, jeg har at gøre, er af lovteknisk karakter.

Loven om særlig indkomstskat blev vedtaget og stadfæstet den 28. maj 1958. Den blev ændret ved lov af 28. november 1958. Den skal nu ændres og er blevet ændret ved den afstemning, der er foretaget både ved anden behandling og ved tredje behandling nu i dag. I et andet udvalg arbejdes der med forslag til ændringer i den nu ændrede lov om særlig indkomstskat m. v. Hvis det høje ting vedtager dette lovforslag nu ved tredje behandling, medfører det, at så snart lovforslaget er stadfæstet i statsrådet, skal loven offentliggøres i Lovtidende, og så går alle mennesker rundt og tror, at nu har vi fået loven om særlig indkomstskat, som den skal se ud nu. 8 eller måske 14 dage

[Paul Møller.]

efter skal der imidlertid til loven om særlig indkomstskat vedtages nok en ændring efter den indstilling, der kommer fra det nævnte udvalg. Det vil sige, at man 8 dage efter skal have et nyt optryk af loven.

Jeg kunne forstå, at flertallet insisterede på at gennemføre lovforslaget i dag, hvis det havde nogen som helst realitetsbetydning at få det gennemført i dag. Men det forslag om særlig indkomstskat vedrørende aktier, som man her beskæftiger sig med, indeholder en bestemmelse om, at det kun vedrører fortjeneste ved salg af aktier, der finder sted efter 1. januar 1962. Først efter 1. januar 1962 får de bestemmelser, som flertallet ønsker at gennemføre nu i dag, virkning.

Jeg anser det derfor for at være rigtigst, om man, efter at man nu har vedtaget ændringsforslagene, henviser dette forslag til det af mig nævnte udvalg, således at det høje ting ikke risikerer at forvolde de lovtekniske skavanker, der kan opstå ved den beskrevne fremgangsmåde; ved at følge mit forslag undgår man at bringe forvirring i retslivet. Ved så hurtigt at gennemføre ændringer i bestående love kan der let opstå lovtekniske mangler, og flertallet, der har fået gennemført de ændringer, det vil, kunne godt gå med til det, jeg her foreslår, uden at der går skår af det. Den henstilling retter jeg til flertallet, at afstemningen om denne sag udskydes, og at det lovforslag om særlig indkomstskat, som vi her behandler, henvises til det andet udvalg, der også behandler et lovforslag om en særlig indkomstskat, således at man sikrer den fornødne koordinering. Dette vil ikke medføre realitetsændringer, da loven ikke skal have virkning før 1. januar 1962. Denne henstilling retter jeg til rette vedkommende, først og fremmest til tingets flertal.

Finansministeren (Philip): Det ærede medlem hr. Baunsgaard stillede mig et specielt spørgsmål, nemlig om, hvordan man skulle tolke den mulighed, der nu gives

finansministeren til at fritage landbrugets puljeordninger for skat. Det må være klart, at denne fritagelse ikke kan gælde egentlige produktions- og salgforeninger, men må gælde for foreninger og selvejende institutioner, som har til formål at foretage en udligning af priserne. Hvis de pågældende institutioner derimod går over til at drive egentlig handel med landbrugsvarer eller med andre varer, må de selvfølgelig beskattes som enhver anden erhvervsinstitution.

I øvrigt føler jeg trang til at takke flertalspartierne for den modtagelse, de forskellige ændringsforslag har fået, og for den modtagelse, lovforslagene som helhed har fået. Derimod er jeg noget skuffet over, at det ikke er lykkedes at komme til en samling om denne lovgivning. Det er ganske givet, at ude omkring i næringslivet vil den lov om aktieselskabsbeskatningen, der nu sikkert bliver vedtaget, blive følt som en meget stor forenkling, en meget betydelig rationalisering, og jeg er tilbøjelig til at tro, at man mange steder vil undre sig over, at venstre og det konservative folkeparti valgte at stemme imod denne lov.

Nogle gange under drøftelserne har man været inde på, om den nye beskatningsordning ville give provenutab eller et større provenu. Jeg skønner, at provenuet praktisk taget bliver det samme, som det er under den nugældende lov, men det er klart, at der sker visse forskydninger mellem de forskellige grupper. Hvis det ikke blev tilfældet, var der strengt taget ikke megen grund til at ændre lovgivningen. Det må jo være meningen, at man vil nå frem til en mere rationel lovgivning, og jeg tror, at der efterhånden vil vise sig ret almindelig enighed om, at dette mål er nået.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på spørgsmålet om investeringsforeninger. Lad mig om det kun oplyse den enkelte ting, at det er rent praktisk meget vanskeligt at beskatte medlemmerne i disse foreninger. Det er en slags andelsforeninger, der ejer aktierne i fællesskab. Et sådant

[Finansministeren.]

andelselskab vil kunne få nogle gevinster ved at sælge aktier. Det vil give anledning til en lang række problemer, hvis disse skal fordeles mellem andelshaverne. Det vil være ret ubetydelige beløb, der skal opkræves. Det er tanken at søge at samle det således, at beskatningen forfalder, når der er et vist rimeligt beløb at beskatte, nemlig på det tidspunkt, da vedkommende træder ud af andelselskabet. Det er meningen, at skatten skulle være akkurat den samme, som den ellers ville have været; det er blot et spørgsmål om at opkræve skatten på rationel måde, så at man slipper for at opkræve den i ganske små beløb, hvad der ofte vil være tilfældet med den slags medlemmer.

I anledning af det forslag, det ærede medlem hr. Poul Møller stillede, vil jeg sige, at det forekommer mig vanskeligt at tage stilling dertil uden en lille smule overvejelse, og jeg vil derfor foreslå, at der bliver mulighed for ganske kort at overveje det ærede medlems forslag.

Formanden: Jeg forstår den højtærede finansminister således, at ministeren ønsker mødet udsat. Jeg skal derfor afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 16⁵.

Mødet udsat kl. 16.

Mødet genoptaget kl. 16⁵.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Philip): De to lovforslag, forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. og forslag til lov om særlig indkomstskat m. v., hører så nøje sammen, at det må forekomme naturligt, at de også vedtages samtidig. Bl. a. gør forskellige regler om friaktier o. lign. det jo naturligt, at de to forslag vedtages på samme tid. Jeg må derfor anbefale, at man ikke følger den af det ærede medlem hr. Poul Møller anviste fremgangsmåde.

Jeg vil gerne tilføje, at den mere lovtekniske side af sagen kan klares ved, at man, for så vidt der skulle blive vedtaget et forslag om ændring i lov om særlig indkomstskat, kan genoptrykke loven i dens helhed, således at samtlige til den tid gældende ændringer kan findes i samme lovtekst.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg kan ikke anse den højtærede finansministers motivering for at være fyldestgørende. Jeg kan ikke se, at det kan være relevant, at bestemmelsen om friaktier bliver vedtaget her i folketinget på samme dag, når forslagene i øvrigt er synkroniseret og man ved, at bestemmelserne i forslag til lov om en særlig indkomstskat vil blive vedtaget inden folketingets sommerferie. Ikrafttrædelsesbestemmelserne for forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber og forslag til lov om særlig indkomstskat vedrørende aktier er skudt så langt ud i fremtiden, at det ikke har nogen praktisk betydning at få det sidstnævnte vedtaget i dag. Men jeg forstår ministerens begrundelse som en afvisning, og jeg skal derfor under henvisning til forretningsordenens § 7, stk. 6, stille forslag om, at forhandlingen om forslag til lov om en særlig indkomstskat m. v. standses, og at forslaget henvises til behandling i det udvalg, der behandler lovforslaget om en særlig indkomstskat i forbindelse med salg af fast ejendom.

Formanden: Der er nu stillet forslag om, at forhandlingen om forslag til lov om særlig indkomstskat m. v. standses, og at forslaget henvises til det udvalg, der behandler lovforslaget om ændring af lov om særlig indkomstskat ved salg af fast ejendom. Der vil være at foretage afstemning herom.

Poul Møllers forslag om at standse behandlingen af lovforslaget om særlig indkomstskat m. v. og om at henvise det til det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (fremsat den 5. maj d. å.), forkastedes med 69 stemmer mod 44.

Ingen bad yderligere om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til lov om særlig indkomstskat m. v. vedtoges med 73 stemmer mod 46.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

vedtoges med 67 stemmer mod 51; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen

vedtoges enstemmigt med 115 stemmer; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om et finansieringsinstitut for landbrug m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 5825, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1579).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Carl Petersen: Jeg anbefaler, at man vedtager lovforslaget, som det foreligger. Det vil fremgå af den afgivne betænkning, at de spørgsmål, som blev rejst af partiernes ordførere ved første behandling, har været drøftet i udvalget, og der har været stillet spørgsmål til ministrene derom. Svarene vil også fremgå af betænkningen.

Ved første behandling rejste jeg det spørgsmål, om det var muligt, at også ejere af arbejderhuse på landet kunne udnytte dette finansieringsinstitut. Efter det svar fra banker og sparekasser, vi har fået, og som står refereret i betænkningen, har jeg ikke

megen lyst til at fortsætte med dette krav, idet jeg betragter det som formålsløst, når de, der skal bestyre finansieringsinstituttet, på forhånd siger nej; så er der nok ikke stor mulighed for at få ordningen gennemført.

Jeg kan altså anbefale lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, hvori det nu foreligger.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker udvalget for dets arbejde og for den indstilling til lovforslaget, som er blevet resultatet af dette arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-7 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg, lov om folkeforsikring, lov om pension og hjælp til enker m. fl. og lov om en særlig ydelse til enlige mødre. (Vedrørende adgang til forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag m. v.).

(Første behandling findes i tidenden sp. 5840, udvalgets betænkning i tillæg B. 1569).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende ophævelse af indtægtsgrænserne for enlige mødre samt forhøjelse af uddannelses-